

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 18 marca 2022 r.
(OR. en)

6872/22
ADD 1
LIMITE
PV CONS 12
JAI 288
COMIX 115

PROJEKT PROTOKOŁU
RADA UNII EUROPEJSKIEJ
(Wymiar sprawiedliwości i sprawy wewnętrzne)
3 i 4 marca 2022 r.

SPIS TREŚCI

Strona

SPRAWY WEWNĘTRZNE

Działania o charakterze nieustawodawczym

3. Reakcja europejska na sytuację na Ukrainie 4
- a) Decyzja z sprawie wprowadzenia tymczasowej ochrony przewidzianej w dyrektywie Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r.
- b) Inne kwestie związane z sytuacją na Ukrainie
4. Azyl i migracja: informacja o postępie prac 4

ZARZĄDZANIE POLITYCZNE STREFĄ SCHENGEN („RADA SCHENGEN”)

6. Ogólny stan strefy Schengen 4
- a) Zarządzanie polityczne strefą Schengen
- b) Sprawozdanie z bieżącej sytuacji
7. Rozporządzenie Rady o mechanizmie oceny i monitorowania stosowania dorobku Schengen .. 5

INNE WAŻNE KWESTIE DOTYCZĄCE SPRAW WEWNĘTRZNYCH

8. Konkluzje w sprawie działań na rzecz ochrony ludności w związku ze zmianą klimatu 5
9. Oświadczenie Rady w sprawie czerwonych not Interpolu 5
10. Sprawy różne 5

Działania o charakterze nieustawodawczym

13.	Decyzja Rady w sprawie nienawistnych wypowiedzi i przestępstw z nienawiści.....	5
14.	Prawa podstawowe	6
	a) Wymiana poglądów z dyrektorem Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA)	
	b) Konkluzje w sprawie zwalczania rasizmu i antysemityzmu	
15.	Kwestie związane z dostępem do adwokata.....	6
16.	Sprawy różne	6
	a) Zarzuty dotyczące płatnej protekcji	
	b) Zarzuty dotyczące przemocy wobec demonstrantów podczas protestów przeciwko restrykcjom związanym z COVID-19	
	c) Ściganie polskiego sędziego na Białorusi	
ZAŁĄCZNIK – Oświadczenia do protokołu Rady		7

SPRAWY WEWNĘTRZNE

Działania o charakterze nieustawodawczym

3. Reakcja europejska na sytuację na Ukrainie 6719/22

- a) **Decyzja z sprawie wprowadzenia tymczasowej ochrony przewidzianej w dyrektywie Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r.**

Porozumienie co do zasady w sprawie uruchomienia

Rada osiągnęła porozumienie polityczne co do uruchomienia dyrektywy w sprawie tymczasowej ochrony oraz co do tekstu decyzji wykonawczej Rady.

b) Inne kwestie związane z sytuacją na Ukrainie

Ministrowie wymienili także poglądy za pośrednictwem wideokonferencji z ukraińskim ministrem spraw wewnętrznych.

INNE WAŻNE KWESTIE DOTYCZĄCE SPRAW WEWNĘTRZNYCH

4. Azyl i migracja: informacja o postępie prac¹ 6264/22

Sprawozdanie z postępu prac

Rada wymieniła poglądy na temat przedstawionego przez prezydencję stanu prac nad stopniowym podejściem do migracji i azylu.

ZARZĄDZANIE POLITYCZNE STREFĄ SCHENGEN („RADA SCHENGEN”)

6. Ogólny stan strefy Schengen²

- a) **Zarządzanie polityczne Schengen**

- b) **Sprawozdanie z bieżącej sytuacji**

Wymiana poglądów

6234/22 + COR 1

6408/22

W następstwie dyskusji na posiedzeniu komitetu mieszanego na szczeblu ministerialnym (dok. 6964/22) Rada zgodziła się prowadzić prace na podstawie propozycji prezydencji i zorganizować następne posiedzenie Rady ds. Schengen w czerwcu.

¹ W drodze wyjątku w obecności państw stowarzyszonych w ramach Schengen.

Do udziału w debacie nad tym punktem zaproszono agencje europejskie AUEA i Frontex.

² Do udziału w debacie nad tym punktem zaproszono agencje europejskie Frontex, Europol i eu-LISA.

7. **Rozporządzenie Rady o mechanizmie oceny i monitorowania stosowania dorobku Schengen** ☐ 6685/22
Podejście ogólne

W następstwie dyskusji na posiedzeniu komitetu mieszanego na szczeblu ministerialnym (dok. 6964/22) Rada uzgodniła podejście ogólne do rozporządzenia Rady w sprawie mechanizmu oceny i monitorowania dorobku Schengen.

INNE WAŻNE KWESTIE DOTYCZĄCE SPRAW WEWNĘTRZNYCH

8. **Konkluzje w sprawie działań na rzecz ochrony ludności w związku ze zmianą klimatu** 6528/22
Zatwierdzenie

Rada zatwierdziła konkluzje w sprawie działań na rzecz ochrony ludności w związku ze zmianą klimatu w wersji przedstawionej w dok. 6528/22.

9. **Oświadczenie Rady w sprawie czerwonych not Interpolu** 6217/22
Zatwierdzenie

Rada zatwierdziła oświadczenie w sprawie czerwonych not Interpolu.

10. **Sprawy różne**

W tym punkcie nie poruszono żadnych kwestii.

PIĄTEK, 4 MARCA 2022 r. (godz. 10.15)

WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI

Działania o charakterze nieustawodawczym

13. **Decyzja Rady w sprawie nawoływania do nienawiści i przestępstw z nienawiści** ☐ 6523/22
Deбата orientacyjna

Rada przeprowadziła debatę orientacyjną na temat proponowanej decyzji, której celem jest rozszerzenie wykazu obszarów przestępczości, o których mowa w art. 83 ust. 1 TFUE, o „przestępstwa z nienawiści i nawoływanie do nienawiści”.

14. Prawa podstawowe

a) **Wymiana poglądów z dyrektorem Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA)**

b) **Konkluzje w sprawie zwalczania rasizmu i antysemityzmu**

6406/22

Zatwierdzenie

a) Rada zapoznała się z prezentacją dyrektora Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA) na temat prac Agencji w zakresie walki z rasizmem i antysemityzmem.

b) Rada zatwierdziła konkluzje o zwalczaniu rasizmu i antysemityzmu. Tekst konkluzji jest przedstawiony w dok. 6877/22.

15. Kwestie związane z dostępem do adwokata

6319/22

Wymiana poglądów

Rada przeprowadziła wymianę poglądów na temat dostępu do adwokata i znaczenia tego dostępu dla skutecznego systemu wymiaru sprawiedliwości.

16. Sprawy różne

a) **Zarzuty dotyczące płatnej protekcji**

b) **Zarzuty dotyczące przemocy wobec demonstrantów podczas protestów przeciwko restrykcjom związanym z COVID-19**

c) **Ściganie polskiego sędziego na Białorusi**

Informacje przekazane przez delegację Polski

Delegacja Polski poinformowała Radę o tych trzech punktach. Komisja i różne delegacje również wniosły wkład w informacje przekazywane Radzie.

Oświadczenia do nieustawodawczych punktów A przedstawionych w dok. 6544/22

Ad pkt 1 w wykazie punktów A: **Decyzja Rady w sprawie częściowego zawieszenia stosowania umowy z Vanuatu dotyczącej zniesienia wiz krótkoterminowych**
Przyjęcie

OŚWIADCZENIE MALTY

„Malta przyznaje, że według ustaleń Komisji Europejskiej w stosowaniu przez Vanuatu procedur w ramach programów obywatelstwa dla inwestorów występują problemy z bezpieczeństwem i że jest to uzasadnieniem zawieszenia umowy znoszącej wizy krótkoterminowe zaproponowanego przez Komisję Europejską. W szczególności chodzi tu o brak rygorystycznych procedur gwarantujących należytą staranność, które powinny być zasadniczym elementem każdego programu obywatelstwa dla inwestorów. Malta przypomina jednak o suwerenności państw w zakresie spraw dotyczących obywatelstwa”.

Ad pkt 17 w wykazie punktów A: **Decyzja Rady w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu UE w Komisji ds. Rybołówstwa na Północnym Pacyfiku**
Przyjęcie

OŚWIADCZENIE KOMISJI

„Komisja jest zdania, że decyzja Rady powinna być skierowana do Komisji i w związku z tym uważa zmiany w art. 4 za niewłaściwe.

Wyrażenie stanowiska Unii w ramach organu utworzonego na mocy umowy jest aktem zewnętrznej reprezentacji Unii, która zgodnie z art. 17 ust. 1 TUE należy do prerogatyw instytucjonalnych Komisji.

Komisja zastrzega sobie wykonywanie wszystkich swoich praw w tym zakresie”.

Ad pkt 20
w wykazie
punktów A:

Decyzja Rady upoważniająca do rozpoczęcia negocjacji w imieniu Unii w sprawie międzynarodowej umowy o zapobieganiu, gotowości i reagowaniu na pandemię oraz uzupełniających zmian do międzynarodowych przepisów zdrowotnych (2005)
Przyjęcie

OŚWIADCZENIE KOMISJI nr 1

„Komisja jest zdania, że z prawnego punktu widzenia nieprawidłowe jest twierdzenie, jakoby decyzja Rady upoważniająca do rozpoczęcia rokowań wskazywała materialną podstawę prawną.

Decyzja upoważniająca do rozpoczęcia rokowań opiera się wyłącznie na istnieniu kompetencji powierzonych Unii, a nie na ustaleniu konkretnej kompetencji. Jej skutek ogranicza się do upoważnienia Komisji lub Wysokiego Przedstawiciela, stosownie do sytuacji, do wykonywania prerogatyw przysługujących im na mocy Traktatów UE w celu rozpoczęcia rokowań. Zakres tych rokowań zależy zatem od zakresu uprawnień Unii. Ponadto swoboda przewidzianego partnera traktatowego Unii, jeśli chodzi o określenie zakresu rokowań, nie może być ograniczona decyzją Rady upoważniającą do ich rozpoczęcia. Dokładna podstawa prawna przyszłej umowy może zatem zostać określona, dopiero gdy znana będzie treść umowy.

Komisja zastrzega sobie wykonywanie wszystkich swoich praw w tym zakresie”.

.OŚWIADCZENIE KOMISJI nr 2

„Komisja uważa, że Rada może zmieniać i dalej rozwijać wytyczne negocjacyjne określone w addendum do decyzji Rady upoważniającej do podjęcia rokowań, w stosownych przypadkach i w razie potrzeby w trakcie takich rokowań, wyłącznie na podstawie wcześniejszego nowego zalecenia Komisji, zgodnie z prawem inicjatywy Komisji na podstawie art. 218 ust. 3 i 4 TFUE.

Komisja zastrzega sobie wykonywanie wszystkich swoich praw w tym zakresie”.

OŚWIADCZENIE BULGARII

„Republika Bułgarii popiera wysiłki zmierzające do międzynarodowej współpracy w różnych sektorach mającej na celu poprawę światowej i krajowej gotowości na pandemię i reagowania na nie w ramach światowej infrastruktury bezpieczeństwa zdrowotnego.

Zdaniem Bułgarii prezydencja francuska znacznie poprawiła pierwotny tekst wniosku dotyczącego decyzji Rady oraz wytycznych negocjacyjnych zawartych w addendum do tej decyzji; z tego względu możemy wyrazić poparcie dla ogólnego ducha decyzji Rady.

Jeżeli chodzi jednak o wyraźne rozróżnienie między kwestiami wchodzącymi w zakres kompetencji krajowych i unijnych, tekst pozostaje częściowo niejasny, wykazując oznaki niestabilności i dwuznaczności. Choć rozumiemy, że zakres stosowania decyzji ogranicza się do upoważnienia Komisji do prowadzenia negocjacji w sprawach wchodzących w zakres kompetencji Unii, odnotowujemy z zaniepokojeniem niejasne przepisy w obszarach wrażliwych, które pozostawiają pole do interpretacji prawnej i potencjalnie mogą oznaczać trudności dla państw członkowskich na etapie negocjacji. Aby uniknąć jakichkolwiek wątpliwości, uważamy zatem za konieczne podkreślenie na początku tego procesu kilku aspektów, które zostały szczegółowo omówione i potwierdzone, ale nie zostały jednoznacznie odzwierciedlone w projekcie dokumentu:

Po pierwsze, w procesie negocjacji należy wprowadzić wyraźne rozróżnienie między kwestiami wchodzącymi w zakres kompetencji krajowych i kompetencji Unii. Jeżeli chodzi o opiekę zdrowotną, zgodnie z prawem pierwotnym UE podział kompetencji między Unią a jej państwami członkowskimi określony w materialnej podstawie prawnej powinien być w pełni respektowany podczas całego procesu negocjacyjnego. W związku z tym jesteśmy wdzięczni za potwierdzenie przez Komisję i prezydencję, że w sprawach wchodzących w zakres wyłącznych kompetencji krajowych państwa członkowskie zastrzegają sobie prawo do prowadzenia negocjacji we własnym zakresie, w oparciu o swoje stanowiska krajowe. Zgodnie z art. 168 ust. 7 TFUE obejmie to wszystkie kwestie związane z organizacją i świadczeniem usług zdrowotnych i opieki medycznej oraz ich finansowaniem, w szczególności w kwestiach, które mogą spowodować powstanie w przyszłości zobowiązań finansowych dla państw członkowskich.

Mając na uwadze utrzymującą się niepewność co do treści przyszłego międzynarodowego instrumentu dotyczącego zapobiegania pandemiom, gotowości i reagowania na nie, mechanizmów koordynacji, a w szczególności odniesienia do Międzynarodowych przepisów zdrowotnych (2005), uważamy takie wyjaśnienie za niezbędną gwarancję dla państw członkowskich oraz za potwierdzenie kluczowych zasad, takich jak pomocniczość, przyznanie uprawnień oraz dobra współpraca międzyinstytucjonalna.

Po drugie, apelujemy o większą ostrożność w odniesieniu do „wiążącego prawnie instrumentu” i o pełne poszanowanie tekstu decyzji przyjętej podczas specjalnej sesji Światowego Zgromadzenia Zdrowia. Hipoteza „wiążącego prawnie instrumentu” zakłada zobowiązania państw członkowskich i będzie przedmiotem procesu negocjacyjnego, w związku z czym państwa członkowskie powinny zachować swobodę podejmowania ostatecznych decyzji. W ramach swoich krajowych kompetencji Bułgaria uważa, że opracowywanie nowych międzynarodowych traktatów i partnerstw wymaga ostrożnego podejścia, które będzie miało wyraźną wartość dodaną w stosunku do umów, mechanizmów i inicjatyw już istniejących, np. Międzynarodowych przepisów zdrowotnych (2005), przy czym należy unikać powielania działań.

Ponadto uważamy, że wszystkie odniesienia do zobowiązań finansowych w projekcie decyzji dotyczą wyłącznie kwestii wchodzących w zakres kompetencji UE. Zobowiązania, które dotyczą budżetów krajowych, nie są objęte niniejszą decyzją, ponieważ należą do wyłącznych kompetencji krajowych. Ze względu na brak jasności co do ewentualnej treści nowego instrumentu międzynarodowego i wynikających z niego zobowiązań państw członkowskich, w tym zobowiązań finansowych, należy uwzględnić zdolność sektora ochrony zdrowia w danym kraju do ponoszenia dodatkowych obciążeń związanych z wdrożeniem ewentualnej nowej umowy międzynarodowej.

W związku z tym, biorąc pod uwagę w szczególności art. 168 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz ze względu na to, że przewodnia rola państw członkowskich jest zrozumiała, ale nie została jednoznacznie określona w tekście decyzji upoważniającej Komisję do prowadzenia negocjacji w sprawach wchodzących w zakres kompetencji Unii, Bułgaria wdroży zalecenie dotyczące decyzji Rady w ramach kompetencji Unii określonych w prawie pierwotnym Unii Europejskiej. Zgodnie z naszym rozumieniem nie wpłynie to w żaden sposób na kompetencje krajowe w dziedzinie polityki zdrowotnej, w tym na stanowiska, jakie Bułgaria może zająć w ramach swoich kompetencji krajowych w procesie negocjacji w sprawie przyszłego międzynarodowego instrumentu dotyczącego zapobiegania pandemiom, gotowości i reagowania na nie.

Zwracamy się z prośbą o włączenie niniejszego oświadczenia do protokołu posiedzenia Coreperu i Rady przyjmującej proponowaną decyzję”.

OŚWIADCZENIE POLSKI

„W odniesieniu do wytycznych negocjacyjnych dotyczących międzynarodowego porozumienia w sprawie zapobiegania pandemiom, gotowości i reagowania na nie, zawartych w addendum do wyżej wymienionej decyzji, Polska uważa, że wszelkie odniesienia do zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz praw reprodukcyjnych i seksualnych nie powinny być włączane do tekstu dyrektyw.

Kwestia praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego nie należy do kompetencji Unii, lecz do kompetencji państw członkowskich, a takie odniesienie w wytycznych jest sprzeczne z art. 168 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, który wyraźnie stanowi, że »działania Unii są prowadzone w poszanowaniu obowiązków państw członkowskich w zakresie określania ich polityki dotyczącej zdrowia, jak również organizacji i świadczenia usług zdrowotnych i opieki medycznej«.

Ponadto odniesienie do praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego w wytycznych nie jest zgodne z motywami 6 i 7 samej decyzji, w których podkreślono pełne poszanowanie kompetencji państw członkowskich i jedynie pomocniczą rolę Unii.

Z tego względu uważamy, że umieszczenie odniesienia do praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego w wytycznych negocjacyjnych dla Komisji jest nieuzasadnione”.